

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. VII. An poßint uti privilegio Bullæ Cruciata ad eligendum Confessorem
extra suam Religionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

§. VII.

*An possint regulares uti privilegio Bullæ
Cruciata ad eligendum Con-
fessorem extra suam
Religionem.*

Quid
circa
hoc Bul-
læ Cru-
ciata con-
cedat.

95. **H**ic loqui possumus vel de electione Confessarij extranei, qui absolvat eos à casibus reservatis vel Pontifici, vel suis Prælati; vel qui solum absolvat à peccatis mortalibus non reservatis. Quia dispar est ratio in uno, & in alio casu: & ideo dantur authores, qui primum negant, & concedunt secundum. Per privilegium ergo Bullæ Cruciatæ, omnibus illam recipientibus datur facultas eligendi confessarium ab Ordinario approbatum, qui absolvat eos ab omnibus peccatis, & censuris non reservatis toties, quoties, ac reservatis Pontifici etiam in Bulla Cœnæ (excepta hæresi) semel in vita, & semel in morte. Quæritur ergo modo, an regulares, sive Religiosi sint, sive moniales, absque licentia suorum prælatorum possint eligere virtute hujus indulti Bullæ Cruciatæ confessarium exterum sæcularem, vel Religiosum ab Ordinario approbatum, à quo ab omnibus peccatis liberè absolvi poterit.

Posse per
Bullam
regula-
res eli-
gere
Confes-

96. Prima ergo sententia erga primam difficultatem absolutè, & universaliter asserit virtute Bullæ Cruciatæ posse omnes regulares utriusque sexus, eligere confessorem exterum regularem, vel sæcularem, à

suo Ordinario approbatum, qui absolvat eos tam à non reservatis, quam à reservatis, sive à Pontifice, sive à suo Ordine. Probatum hæc sententia hoc discursu. Nam ex verbis Bullæ conceditur etiam Religiosis, ut uti possint illius indulto in Ordine ad eligendum Confessorem, quem voluerint, qui eos absolvat ab omnibus peccatis, & censuris cuicumque reservatis, etiam Sedi Apostolicæ, modo dicto *precedenti* num. & latè à nobis *tom. 2. tr. 10. de censuris c. 2.* explicato; sed non dantur alia diplomata pontificia simile indulgum revocantia: ergo possunt regulares uti illo, non minus ac sæculares bullam recipientes, in ordine ad eligendum sibi confessarium, à quo absolvantur ab omnibus peccatis, & censuris tam reservatis, quam non reservatis. Consequentia, supposita majori, & minori, est manifesta. Major autem probatur primo ex illis verbis generalibus Bullæ: *Omnibus fidelibus utriusque sexus, cujuscumque conditionis, & qualitatis, &c.* Quibus verbis manifestè comprehenduntur Religiosi, & moniales: nam concessio generaliter est intelligenda, *c. solito, §. finali, de majoritate, & obedientia.* Et ideo in ipsa bulla, facta expressa mentione sæcularium, & regularium, concedit omnibus facultatem edendi ova, & lacticiam; & à facultate ista pro diebus Quadragesimæ excipit Religiosos: sed in facultate eligendi confessorem generaliter loquendo de regularibus, & sæcularibus, nulla apponitur exceptio: ergo in illa Religiosi comprehenduntur.

97. Se;

validis-
ma ra-
tione
hæc fen-
tentia
proba-
tur.

97. Secundo: quia hoc expressè habetur in Bulla Pij IV. ut inquit Manuel Rodriguez in expositione Cruciatæ, §. 9. num. 24. conclus. 5. & eam se vidisse restatur Salas quest. ultim. in Bull. & ex ipso verba concessionis affert Castrus Palaus tract. 25. punct. 8. §. 2. num. 5. quæ sunt ista: *Concede su Santidad que todas las demas personas, aunque sean Religiosos, y de las Ordenes mendicantes, sin que tengan licencia de sus Superiores gozen del dicho Jubileo plenissimo, y puedan elegir Confessor, Clerigo, o Religioso, el qual oyga su confesion le pueda absolver de todos sus peccados, quanto quier graves, y enormes, &c. & infra: y quiere su Santidad, que cada vez, que tomaren esta bulla gozen de nuebo de todas las otras, que hubieren tomado; specialmente de esa gracia de elegir Confessor, y ser absueltos plenariamente, aunque sean (como dicho es) Religiosos, o Religiosas, aunque sean mendicantes, sin licencia de sus Superiores.* Et sic astento tenore Bullæ Cruciatæ; & præscindendo ab aliis diplomatibus pontificiis posse Religiosos eligere modo dicto Confessarium, quem voluerint, ferè omnes Doctores, etiam ex his, quos pro opposita sententia infra citabimus, docent. Quod non caret rationabili causa: quia sicut aliquibus hæc amplissima facultas eligendi confessorem anam peccandi præboret; alijs difficultas recurendi ad Superiorem pro commissis occasio esset, ne statim à peccatis resurgerent, sed in gravioribus relabantur, & continuo peiores fiant. Unde monet D. Thomas in 4. dist. 17. quest. 3. art. 3. quest. 4. *Peccaret Sacerdos, si non esset*

facilis ad præbendam licentiam confitendi alteri, quia multi sunt adeo infirmi, quod potius sine confessione morerentur, quam tali Sacerdoti confiteri vellent. Unde illi qui sunt minus solvati, ut conscientias subditorum per Confessionem sciunt, multa laqueum damnationis injiciunt, & consequenter sibi ipsis. Ob idque in nostra Sacra Religione, ut fratrum conscientia liberius mundarentur, nullus datur casus reservatus præter casus Papales, qui sunt de jure communi in omnibus religionibus Prælati, aut Pontifici reservati, part. cap. 4. n. 3.

98. Deinde illa minor hujus difficultas, quod non dantur aliquæ Pontificiæ dispositiones contra dictum indulgendum Cruciatæ, illud revocantes, probatur in his, quæ communiter circumferuntur, specialiter Clement. VIII. & Urb. VIII. quas infra dabimus, in quibus non suffragari Bullam Cruciatam pro Religiosis, aut monialibus habetur; has autem contra dicta non militare probatur. Tum quia tales constitutiones revocantur per subsequenter bullam, quæ quotannis publicatur, in qua revocantur omnia contraria: quod maximè procedit mortuo illo Pontifice, qui tales edidit constitutiones; qui cum non poterit ligare manus successorum, eo ipso, quod isti de novo concedant Cruciatam, intelligitur concessa, ut sonat, absque aliqua limitatione. ¶ Tum etiam: quia pro Constitutione Urbani VIII. confirmativa alterius à Clem. VIII. supplicatum fuit in Hispania à Comissario Generali, ut inquit Leander tom. 1. tr. 5. de Pen. disp. 12. q. 58.

H h h h

ad 8.

Non ob-
stare di-
ctis Bul-
lam Cle-
ment.
VIII. &
Urb.
VIII.
ostendi-
tur.

ad 8. ubi affirmat, sic sibi respondisse M. Arauxo: quod & ipse Arauxo in *decision. mor. tract. 1. quest. 8. num. 28.* testatur dicens: *De mandato, & Ordine Regis nostri Philippi IV. supplicatum esse per Commissarium Generalem.* Et juxta doctrinam M. Serra 1. 2. *quest. 95. art. 3. §. nunc ergo;* dum ab aliqua lege pontificia supplicatur, interim ejus obligatio suspenditur, & non peccat, qui illam non servat. Et legislator audita supplicatione; etiam si nihil respondeat, sed taceat, censetur consentire, & legis obligationem taci est auferre. § Tum denique arguit Basilius Pontius *lib. 8. de matrimon. cap. 19. §. 2. num. 13. & 14.* & ex professo in *manuscriptis de Penit. quest. ult.* Quia privilegium Bullæ non est gratiosum, sed per modum contractus onerosi, *do, ut des.* Nam recipiens dat eleemosynam, ob quam Pontifex largitur indulgentiam, ut omnes dicunt: sed privilegium per modum contractus revocari non potest à Pontifice, nisi ob gravissimam causam boni communis, & facta satisfactione partis, ut ex communi sententia diximus *hoc tract. cap. 2. num. 30.* cum ergo in præsentia nulla detur satisfactio Religionis pro eleemosyna ab eis elargita in receptione Bullæ; privilegia illius non debent intelligi verè à Pontificibus revocari, sed Bullas, quas ad petitionem diversarum Religionum dedere, magis esse ad terrorem Religiosorum, quam ad veram Cruciatæ revocationem. Quod ex eo probat Basilius, quia poterant Pontifices sine tanta Bullarum multitudine, uno

verbo in bulla Cruciatæ addito totam ambiguitatem auferre, excipiendo Religiosos ab indulto eligendi confessorem, sicut fecere in alio, pro lacticiis. Cum ergo hoc verbum noluerint apponere in bulla, quæ quotannis concedunt scientes circa hoc tot inter Religiosos esse controversias, dicendum erit ipsos nunquam voluisse Bullæ privilegium coarctare, sed ad terrorem subditorum petitioni Prælatorum annuere.

99. Authores pro hac sententia sunt plures, & gravissimi. Eam tenent M. Arauxo, M. Pontius locis proxime citatis. Idemque tenuisse M. Antolinez, M. Curiel Cornejo, & alios doctissimos Universitatis hujus Salamantinae docet Villalobos *tract. 27. claus. 9. n. 13.* quam ipse probabilem reputat, eamque tenet Ludovic. Lopez in *instruct. conscientia, tom. 2. c. 8. pag. 822. §. Propterea hic,* Eusebius Herrera de *stat. relig. c. 9. per totum.* Valeius de *differentiis jurisque fort. differentia 1. concl. 5. & verbo nullitas, differ. 5. n. 2. sine.* Serafin. Freyas in *opuscul. de hoc edito, anno 1630.* Petrus de Leon. de *offic. & potest. Confess. p. 2. resolut. 11. n. 54.* Benedictus Remigius in *pract. tract. 5. c. 5. n. 9.* Henriquez *lib. 7. c. 22. n. 4. in Glos. litt. X.* pluribus citatis Magistris, & viris doctis hujus Universitatis. M. Bannez, Joannes Vincentius, Luna, quos referi Joannes à Cruce in *epitom. lib. 1. cap. 6. dub. 12. conclus. 3.* & ipse probabilem dicit Perez de Lara *lib. de trib. gratiis fol. 27.* Joannes Sanctius *disp. 44. n. 10. & 13.* Juniperus à Drepano de *casib. reserv. p. 3. disp. 7. qu. 5. c. 3. & sequ.* Acarius de Velasco

Velasco tom. 1. respons. mor. verb. Bulla, resol. 128. n. 1. §. Mag. Fr. Anton. Baco Augustinianus in Summ. disp. 36. c. 11. ¶ Et probabilis dicunt Rodriguez in explicat. Bulla, §. 9. num. 25. & latius in qq. regular. tom. 1. quest. 21. art. 10. conclus. 6. Vincentius Candidus tom. 2. disquisit. 24. art. 62. dub. 4. conclus. 8. Villal. Joannes à Cruce loci citati. Mour. part. 3. c. 9. §. 8. n. 8. Trullench. in Bullam, lib. 1. §. 7. per totum in prima editione, & in 2. num. 27. M. Barnabas Gallego in Bull. cap. 12. clausul. 12. quest. 58. ad 2. & quest. 61. fine. Corduba de Indulgentiis q. 49. M. Fr. Joannes Martinez à Prado in Theolog. mor. tom. 1. quest. 5. §. 5. per totum. Et pro reservatis Pontifici Quintanadvenas tract. 3. singul. 26. n. 3. & 4. & pro aliis Religiosis Societatis Jesu Castro Palaus tom. 4. tract. 25. disput. unic. §. 2. & pro omnibus Ludovicus à Cruce in exposit. bull. disp. 1. c. 1. dub. 12. num. 2. Thomas Hortado tom. 2. tract. 9. c. 5. num. 74. Christophorus à S. Joseph tom. 1. recept. opin. 1. p. fol. 130. à num. 7. Ludovicus à Conceptione tom. 2. exam. tract. 1. §. 2. verb. Bulla, illation. 1. n. 5.

Esse valde probabilem dictam sententiam defendimus.

100. Unde miramur hanc opinionem Patres Societatis Jesu tam acri censura inurere, ut illam passim improbabilem dicant: quam vis ut testatur Trullench. lib. 1. in bull. §. 7. c. 1. n. 11. Nihilominus ab ipsiis practiari hanc sententiam audivi à viro probo, ac fide digno: ex quo possumus de illis, ac de aliis idem judicium facere: nimirum tenere ut probabilem istam sententiam. Sed causa hujus, quam assignat Doctissimus M. Martinez à Prado tom. 1. c. 6.

q. 5. §. 2. n. 7. est, quia ut refert Eminent. Cardinalis de Lugo *infra citand.* num. 154. sex à Congregatio Generalis decreto §. prohibuit, ne ullus ipsorum auderet, vel docere, vel in praxi contrariam sententiam tenere: quod & præceperunt RR. PP. Generales Societatis, ut latè Mendus in *Bul. disp. 24. toto c. 15.* Escobar de Mendoza l. 7. problem. 32. n. 559. Sed quidquid sit de hoc eam improbabilem dicunt Suarez, Lugo, Palaus, Mendo, Escobar, Moya, Fragofo *infra citandi.* Tum propter tot, & toties repetitas Pontificum Ordinationes. Tum: quia ex opposito timeri posset magna disciplina Religiosa relaxatio. Cæterum hoc reo: queri potest contra ipsos; nam plures ipsorum dicunt licere per Bullam Cruciatam Regularibus mortalia non reservata cuilibet Confessario confiteri; ex quò tamen major timeri posset relaxatio, quam si hoc ipsum diceretur de reservatis; nam reservata rarissimè committuntur, & mortalia frequenter. ¶ Quare hanc sententiam esse probabilem negare non possumus. Tum propter gravissima illius fundamenta. Tum etiam: propter tot doctissimos viros illam sequentes, & alios, qui eam probabilem arbitrantur, quorum plures post Constitutionem Clem. VIII. scripserunt; alii post Constitutionem Urb. VIII. alij ante illas: imò alii post alias Constitutiones aliorum Pontificum, quæ in re, & secundum substantiam, idem ad dictas Constitutiones Clementis, & Urbani continent. Et ideo post omnes Pontificum Constitutiones *infra adducen-*

Hhhh 2

ducendas, Commissarius Cruciatæ in Regno Lusitanæ, ut testantur Prado, & Trull. *loc. cit.* die 7. Mart. 1630. publico edicto declaravit omnes Religiosos sine Prælati licentia posse Bullam accipere, & ejus facultate uti, ad eligendum Confessarium, & obtinendam absolutionem à reservatis; ipsisque Prælati Regularibus sub gravissimis censuris, ac pœnis prohibuit, ne subditis talem utum prohiberent, non obstantibus suorum Ordinum constitutionibus. Quod certè facere non posset, nisi cognosceret magnam hujus sententiæ probabilitatem.

Probabilior, & securior est sententia negativa

101. Sed his non obstantibus, tenenda est sententia negativa, quæ asserit Bullam Cruciatæ non suffragari Religiosis quoad illam clausulam eligendi sibi confessarium, qui possit eos absolvere à reservatis, absque Prælatorum licentia, & facultate. Hanc sententiam eligimus propter tot constitutiones Apostolicas concessionem Cruciatæ declarantes non proficere regularibus quoad articulum eligendi Confessarium, qui eos absolva à reservatis. Has edidit Sixt. IV. an. 1473. pro Minoribus, Alex. VI. pro Cisterciensibus, Julius II. an. 1509. & Pius V. an. 1571. pro Prædicatoribus, Greg. XIII. an. 1575. pro Jesuitis, Clemens VIII. an. 1599. pro nobis Discalceatis Carmelitis, & generalitèr pro omnibus quorumcunque Ordinum mendicantium, & non mendicantium. Verba illius sunt: Concessionem S. Cruciatæ, & aliorum indulgentiarum particularium, quantum ad prædictum articulum eligendi confessorum, & absolvendi à reservatis, cum fra-

tribus, & sororibus monialibus Ordinis prædicti (scilicet Carmelitarum Discalceatorum) ac aliorum quorumcunque Ordinum, & Congregationum, & cujusvis instituti mendicantium, & non mendicantium, tam Provincia Hispaniæ, quam extra eam ubilibet, locum minime habere, neque censeri: sed nostram intentionem existere, quod iidem fratres, & moniales, quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, seu Confessionis administrationem dispositioni suorum Prælatorum subjecti sint, Apostolica autoritate tenore præsentium perpetuo declaramus. Et novissimè Urb. VIII. confirmans Bullam Clem. VIII. sui antecessoris 19. Jun. an. 1630. in Bulla, quæ incipit: Innovatio constitutionis felic. recordation. Clem. Papæ VIII. hæc habet: Concessionem S. Cruciatæ quantum ad prædictum articulum eligendi Confessarium, & absolvendi à prædictis casibus reservatis, etiam in Bulla Cæna Domini contentis, cum Fratribus, & monialibus Fratrum Prædicatorum, & aliorum quorumcunque Ordinum, & Congregationum, Societatisque, & instituti prædictorum mendicantium, & non mendicantium, tam Provincia Hispaniæ, quam extra eam ubilibet constitutorum locum minime habuisse, nec habere, nec illis ullo modo suffragari potuisse, neque posse, &c. &c. Sed nostram intentionem fuisse, & esse, quod iidem fratres, & moniales quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, & Confessionis administrationem, ordinaria dispositioni suorum Prælatorum, & Sedis Apostolicæ quoad sibi reservata subjecti sint, tenore præsentium perpetuo declaramus. Atque ita tenent omnes Doctores, quos n. 99. pro contraria declaramus,

dimus. Qui licet illam probabilem dicant, hanc ut probabilioram amplectuntur, Insuper Martinus de Ledesma 2. part. 4. qu. 29. art. 2. concl. 2. Vivalde de absol. n. 25. Miranda tom. 2. qu. 34. art. 15. Portell. tom. 2. resp. mor. casu 3. 4. & 5. & in dubijs regul. verbo Cruciatæ, num. 1. Elcobar de Mendoza, lib. 7. Problem. problem. 32. num. 359. Lezana tom. 1. cap. 19. num. 29. Antonius à Spiritu sancto in Director. Regular. tract. 2. disp. 2. sect. 1. num. 9. & in Director. Confess. tract. 5. disp. 5. sect. 4. num. 1331. Suarez tom. 4. de Relig. tract. 9. lib. 2. cap. 16. Garcia de Benefic. 2. part. cap. 5. num. 64. Mendus in Bull. disp. 24. cap. 12. & 13. Fragofo tom. 2. part. 2. lib. 2. disp. 7. n. 16. & 25. Palaus tract. 25. disp. unic. punct. 8. §. 2. num. 2. Lugo de Pœnit. disp. 20. sect. 9. n. 153. Moya tract. 3. disp. 8. q. 8. n. 24. Petrus de Ledesma de Sacram. Pœnit. c. 13. concl. 1. dub. 15. Reginald. in Praxi tom. 1. lib. 8. cap. 3. n. 37. Bordon. som. 2. resol. 34. n. 42. Diana 1. part. tract. 1. 1. resol. 14. & 3. part. tract. 4. 1. resol. 43. & alii.

Solvuntur fundamenta contraria.

102. Undè ad contrarium fundamentum respondetur, admittendo majorem, & negando minorem: ut constat ex Bullis num. precedenti adductis. Et ad probationem primam in contrarium respondetur minime revocari per Bullam Cruciatam, quorannis concessam, tot Constitutiones Apostolicas. Tum: quia in eis dicitur; non esse, nec fuisse unquam mentis nostræ, & Sedis Apostolicæ, &c. Et quæ nomine Sedis Apostolicæ expediuntur, non expirant morte concedentis. Tum etiam: quia rationem talis concessionis reddit Gregorius

XIII. hujusmodi: Cum ratio doceat & experimento compertum sit, religionibus valde perniciosum existere, ut eorum Religiosis licitam sit confessarium sibi eligere, & non est credibile velle de novo Pontifices concedere, quod antecessores valde perniciosum religionibus arbitrabantur. Et sic dicendum erit nunquam esse, nec fuisse suam intentionem, Religiosos, aut Moniales in illa clausula velle comprehendere. ¶ Ad secundam dicimus, de tali supplicatione non constare; & Bulla U b. ni VIII. jam publicata, & recepta, non deberet esse quasi in suspenso ob secretam supplicationem non publicatam: & estd super hanc Bullam supplicatū fuisse, aliæ dabantur diversorum Pontificum Bullæ, quæ non erant per supplicationem suspensæ. ¶ Ad tertium dicimus: quod cum Religiosi non ignorent, propter tot Pontificum decreta, illis prædictam clausulam non suffragari, cum hac limitatione recipiunt Bullam propter alia indulta in ea contenta; & sic nullus infringitur contractus: præterquam quod propter probabilitatem contrariæ sententiæ, cui possunt se conformare, possunt dictam Bullam absolutè recipere, ut etiam hoc indulto fruantur.

103. Veniamus ad aliam difficultatem, an nimirum Religiosi, & Moniales possint sibi eligere confessorem virtute Bullæ Cruciatæ, quem voluerint, etiam externum (approbatum tamen ab Ordinario) etiam sine licentiâ suorum Prælatorum, qui eos absolvat à peccatis mortalibus non

Suffragari Bullam Cruciatam Religiosis ad eligendum confessari-

H h h 3

rium, qui
eos à nō
reserva-
tis absol-
vat, ali-
qui di-
cunt.

reservatis? Affirmat satis probabili-
ter prima sententia, adhuc suppositā
Constitutione Clementis VIII. &
Urbani VIII. Et probat primò ex
ipsa Bulla Urbani VIII. in qua de-
clarat non prodesse Regularibus Bul-
lam. *Quantum ad articulum eligendi
confessarium, & absolvendi à prædictis
casibus reservatis.* Et postea nostra in-
tentionis fuisse, & esse, quod quantum
ad Sacramentum Pœnitentiæ, & con-
fessionis administrationem, ordinaria
dispositioni suorum Prælatorum, & Se-
di Apostolicæ quoad sibi reservata sub-
jecti sint. Cùm ergò solùm excipiat
facultatem eligendi sibi confessarium
quoad reservata; videtur quoad non
reservata concedere illam: sicuti
quia Bulla excipit solùm quoad la-
ticitia in Quadragesima Regula-
res; quoad alias illas gratias in om-
nium sententia non manent exclusi:
quia semper est verum, quòd excep-
tio firmat regulam in contrarium.
¶ Secundò: quia ex præmio legis
mens legislatoris colligitur, ut est
vulgare principium apud omnes:
quia ex legis, aut statuti præmio,
animus legislatoris, & totius decreti
intentio, extensio, aut limitatio col-
ligitur: sed ex Bulla Clementis VIII.
quam innovat Urbanus VIII. fit si-
mul mentio. *De electione confessarij,
& absolutione à reservatis,* ubi dictio
&, vim obtinet copulativæ; & in
præmio constitutionis Urbani
VIII. solùm est sermo de electione
Confessarii in ordine ad reservatas;
nam in eo dicit: *Non sine animi sui
molestia cognovisse aliquos virtute Bul-
læ prætendisse eligere sibi Confessarium,*

qui eos à reservatis absolveret. Solùm
ergò pro reservatis dantur prædictæ
constitutiones Pontificiæ, limitantes
privilegium Bullæ eligendi confessa-
rium quoad Regulares. Ita sentiunt
omnes Doctores, quos num. 98. de-
dimus, & expressè Mendo c. 18. per
totum. Cruz lib. 1. c. 6. dub. 12. Lean-
der tom. 1. tract. 15. disp. 12. quest. 62.
Tullench. in Bull. lib. 1. §. 7. cap. 1.
dub. 9. num. 25. Quintanad. en. s. sin-
gul. 18. Rod. ignez in sum. tom. 3.
cap. 7. num. 2. sine. Thomas Hurtado
tract. 9. c. 6. quod suo iudicio, dicit: est
res manifesta. Barnabas Gallego val-
dè probabilem, & securam in praxi
vocat, cap. 12. dub. 172. Idemque af-
ferit Diana part. 1. tract. 11. resol. 14
& part. 9. tract. 6. resol. 10. & part.
11. tract. 6. resol. 38.

104. Sed negativam sententiam
probabiliorem judicamus. Quæ pro-
batur primò: ex declaratione S. Con-
gregationis tempore Gregorii XIII.
ad petitionem Archiepiscopi Valen-
tini D. Joannes de Ribera, quam re-
ferunt Suarez, Portel, Prado, Leza-
na, locis citandis, ubi dicitur: *Con-
gregatio Concilij censuit quatenus gra-
tia ex Bulla Cruciatæ pertinet ad Mo-
niales non posse vigore facultatis in ea-
dem Bulla concessæ, alios confessarios
præter eos, qui ad audiendas confes-
siones ipsarum Monialium ab Ordinario
approbati fuerint, eligere.* Et loqui-
tur de Monialibus subjectis Ordina-
rio: sed idem est de aliis Monialibus,
& de aliis Religiosis, quia si illis pri-
vilegium Bullæ non suffragatur, non
est cur istis opituletur. ¶ Secundò,
quia Clemens VIII. & Urbanus VIII.

Proba-
bilior est
sententia
negativa.

So
pr
pu
da
cē
fer

in suis constitutionibus expressè dicunt: *sua mentis fuisse, quod Fratres & Moniales quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, & confessionis administrationem suorum Prælatorum dispositioni subjecti sint.* Tertio: ex ratione, quàm duo dicti Pontifices in supradictis Bullis adducunt: *Sanè cum ratio doceat, & experientia compertum sit, religionibus perniciosum existere, ut earum Religiosis licitum sit confessarium sibi eligere.* Et sic totam illam facultatem ex se perniciosam eligendi confessarium voluerunt auferre. Hæc autem pernicies in eo primò consistit, quòd facilitas veniæ incitivum præbet delinquendi, ut ex D. Ambrosio dicitur, *in cap. Est iusta 23. q. 4.* & ob id Ecclesia in gravioribus criminibus consuevit plura reservare, ut difficultas obtinendæ absolutio- nis, ab illis retrahat, & evertat. Secundò: quia non inodica esset monasteriorum perturbatio, si Religiosi possent Clericis confiteri, & Moniales inquitarentur, & prætextu confessionum Regulares, & seculares passim ad se vocarent, quod Prælati non possent impedire: quia id, quod à Superiiori, nempe Papa conceditur, nec debent, nec possunt impedire inferiores Prælati.

Solvitur præcipuū fundamentū cōtrariæ sententiæ.

105. Demique probatur hæc sententia ex præcipui contrarii fundamenti solutione, quæ ex verbis Eminentissimi Cardinalis de Lugo placuit adhibere, qui *num. 199.* ita inquit: *Respondeo alium divertit esse sententiam illorum verborum: quoad sibi reservata.* Non enim referuntur ad Prælatos, sed ad Sedem Apostoli-

cam, cui immediatè apponuntur: ita ut sensus sit, Religiosos subjici debere dispositioni suorum Prælatorum, atque etiam Sedis Apostolicæ quoad reservata eidem Sedi Apostolicæ. Voluit autem Pontifex addere illa verba: *quoad sibi reservata*, non ut limitaret decretum Clementis; sed ne daretur causa errandi: addidit etiam illa verba: *& Sedi Apostolicæ*, quæ non erant in decreto Clementis; ne fortassè dùm dicebatur absolute, Religiosos pendere omninò à suis Prælati, ut sicut sine illorum licentia à nullo peccato mortali possunt absolvi; ita de eorum licentia possent ab omnibus peccatis absolvi. Quod cum jure communi falsum sit, propter peccata aliqua Summo Pontifici reservata, à quibus sine speciali licentia Pontificis non possunt à Prælati absolvi; ideo addita sunt ad tollendam hanc errandi occasionem illa verba: *& Sedi Apostolicæ quoad reservata.* Quoad reliqua enim dependent à sola Prælatorum dispositione, &c.] Ideò hanc sententiam tenet ipse, *disp. 20. sect. 9. num. 125.* Lezana *cap. 19. n. 129.* Prado *cap. 6. quest. 6. §. 2. n. 5.* Suarez *suprà, cap. 16. à n. 3.* Beja *3. p. respons. moral. casu 16.* Pot. *tel. tom. 2. respons. moral. casu 5. nu. 13. & 17.* Bardi *1. p. tract. 2. cap. 5. sect. 2. §. 4.* Moya *tract. 3. disp. 8. num. 10.* Antonius à Spiritu sancto *utroque loco supra cit.* Bordon. *resolut. num. 42.* Barbos. *ad cap. 7. Concil. sess. 13. n. 25. & alii.*

106. Sed nota: quòd si adfit licentia expressa, tacita, vel præsumpta Prælati utendi Bullâ quoad electio-
latorum
nem

possunt
Religio-
si, Bullâ
Cruciata
uti ad e-
ligendû
sibi con-
fessariû.

nem Confessarii, etiam pro reserva-
tis, poterit Regularis confessarium
extraneum eligere, qui eum absolvat
secundum amplitudinem concessio-
nis; quia Pontifex non auferit à Præ-
latis regularibus potestatem, ut suis
subditis licentiam concedant utendi
Bullâ, etiam ut absolvan:ur à reserva-
tis. Sic enim verificatur quod inten-
ditur ab Urbano VIII. quod subsint
dispositioni Prælatorum, & quod
Clemens VIII. præcepit Prælati, ut
*in usu hujus potestatis se cum suis sub-
ditis benignos, & faciles exhibeant.*
Sufficit ergo tacita eorum licentia, ut
si vel ipsi liberè, & absolutè Bullam
concedant, vel videntes eâ uti subdi-
tos taceant; quia qui tacet potens im-
pedire, & non prohibet, sanè con-
sentire videtur. Thomas Hurtado
tract. 9. cap. 4. n. 60. Henriquez *lib.*
7. cap. 22. nu. 4. Rodriguez *in Bull.*
§. 9. num. 25. conclus. 3. Hurtado de
Mendoza *de Fide, tom. 1. disp. 84. sect.*
6. §. 104. Leander *tract. 5. disp. 129.*
Candid. *tom. 2. disquisit. 24. art. 62.*
dub. 4. conclus. 8. sine. Bardi *1. p. tract.*
2. cap. 5. sect. 2. §. 5. & dicit esse pro-
babile Ludovicus à Cruce *disp. 1. cap.*
1. dub. 13. n. 1. & satis probabile, &
pium Trullench. *lib. 1. §. 7. cap. 1. dub.*
9. n. 28. ¶ Hinc fit in mea Religio-
ne, in qua adeo benignè Prælati circa
libertatem conscientiarum subditorum
se gerunt, ut nullis nexibus præpediti
citius à casu si fortè contingat, resur-
gant, nullum peccatum reservant; &
aliàs Bulla quotannis ab ipsis sub-
ditis conceditur, sine ulla restrictio-
ne, aut limitatione: nec unquam au-
divimus illos velle quoad articulum

istum eam coarctare, nec si scirent
illa subditos uti (quod rarissime con-
tinget, quandoquidem copiam ma-
ximam confessario:um pro Religio-
sis deputatorum in singulis Conven-
tibus habent) illos ob hanc rationem
punirent (quod nos cum essemus in
officio Provincialis, nunquam feci-
mus) sed potius illos remittere, ut
Bullâ liberè utantur, posse Religiosos
virtute illius cuilibet Sacerdoti ap-
probato sæculari, vel Religioso con-
fiteri arbitramur, qui eos à non reser-
vatis, & à reservatis Sedi Apostolicæ,
sicut & alios sæculares absolvere pos-
sunt, absolvant. Et hæc videtur mens
Prælatorum tam amplè, & liberè
Bullam concedentium.

§. VIII.

*De Privilegijs confessorum regularium
in ordine ad absolvendum pro-
prios Religiosos à casibus
reservatis.*

107. **D**iximus jam supra Reli-
giosos non approbato: à
suis Prælatis pro confessionibus Fra-
trum audiendis (ab illis nempe Præ-
latis, ad quos secundum vel statuta,
vel consuetudinem Religionis expe-
ctat confessarios exponere, & appro-
bare, qui apud nos solùm est P. N.
Generalis, & Provincialis) etiam si
approbati sint ab Episcopo, non pos-
se nec licitè, nec validè aliorum Fra-
trum confessiones audire. Aliquan-
do autem in privilegijs pro absolu-
tione à talibus vel talibus casibus, re-
qui-
Confes-
sariû esse
deputatû
à Præla-
tis nil al-
lud est,
quàm ab
eis esse
appro-
batû, &
expositû.